

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2008. év június hó 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

### **V É G Z É S T:**

A *garázdaság vétsége és más bűncselekmény* miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 20.Bf.XII.7057/2007/10. számú ítéletét *helybenhagyja.*

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### **I N D O K O L Á S:**

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2007. év február hó 6. napján kelt 6.B.XII.1190/2006/4. számú ítéletével a vádlott bűnösségét könnyű testi sértés vétségében állapította meg, ezért őt 200 napi tétel, napi tétel összegenként 400 Ft, összesen tehát 80.000 Ft pénzbüntetésre ítélte, egyben rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, egyben kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést. Fellebbezésében a garázdaság vétségében történő felmentő rendelkezést kifogásolta, és indítványozta a vádlott bűnösség megállapítását és halmazati büntetés kiszabását. A vádlott és védője elsődlegesen felmentésért a nyilvános ülésen, másodlagosan az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 2007. év november hó 27. napján kelt 20.Bf.XII.7057/2007/10. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottat bűnösnek mondta ki garázdaság vétségében is, ezért a kiszabott pénzbüntetés napi tétel számát 300 napra súlyosította, és rendelkezett az így

kiszabott összesen 120.000 Ft. pénzbüntetés átváltoztatásáról is. Kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Bíróság ítélete ellen a védő jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.167/2008/1. számú átiratában a Fővárosi Bíróság határozatának helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a nyilvános ülésen fellebbezését felmentés végett tartotta fenn. Érvelésében hivatkozott a Központi Ügyészségi Nyomozó Hivatal 596/2006. számú határozatában kifejtettekre. Az ügyészségi nyomozó hivatal ugyanis a vádlott feljelentése miatt indult eljárást a sértettel szemben megszüntette, és kifejtette, hogy a sértett nem valósított meg garázdaságot azzal, hogy a vádlottat erőszakkal a helyszínen tartotta. A védő utalt arra, hogy a jelen ügyben elbírált vádlotti magatartás és a sértettel szemben indult eljárás a tartalmát tekintve hasonlóságot mutat, így mindenképpen elgondolkodtató, hogy ha a sértett a magatartásával nem valósított meg garázdaságot, akkor ugyanezen cselekménysorozat másik résztvevőjének - jelen esetben a vádlott - magatartása miért meríti ki ennek a bűncselekménynek a törvényi tényállását.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az írásbeli indítványát fenntartotta. A védelem érvelésére reagálva pedig kifejtette, hogy a sértettel szemben azért került sor a nyomozás megszüntetésére, mert az a magatartás, amit a sértett a helyszínen tanúsított, azt a célt szolgálta, hogy a bűncselekmény elkövetőjét - jelen esetben a vádlottat - a helyszínen tartsa a rendőrség kiérkezéséig.

A védő fellebbezése alaptalannak bizonyult.

A harmadfokú bíróság a védői fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387.§ (1) bekezdése szerinti terjedelemben bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően, kellő részletességgel és alaposággal folytatta le.

Az első fokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálásához szükséges összes fellelhető bizonyítékot beszerezte és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika szabályainak megfelelően értékelte, mérlegelte.

A másodfokú bíróság sem tévedett akkor, amikor már megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

A harmadfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú eljárás során irányadónak tekintett tényállást a Be. 388. § (2) bekezdése alapján az iratok tartalmának megfelelően a következők szerint egészíti ki:

I.

A vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapítja, hogy a vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a B. 80.022/2005/166. és a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 26. Bf. 7500/2007. számú és 2008. év január hó 8. napján jogerőre emelkedett ítéletével az 1997. év október hó 18. napján folytatólagosan elkövetett csalás büntette és más bűncselekmények miatt 1 évi, végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte.

II.

Az elsőfokú ítélet 2. oldal 2. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a vádlott és a sértett a GJ utcában egymással szemben közlekedtek (vádlotti és sértetti vallomások).

III.

Kiegészíti a tényállást azzal, hogy a sértettnek lehetősége lett volna arra, hogy az úttest jobb oldalán parkoló gépkocsik közötti helyre lehúzódjon, ugyanakkor a vádlottnak is lehetősége lett volna a továbbhaladását úgy biztosítani, hogy fél kerékkel felhalad a járdára, még a konfliktus kialakulása előtt (vádlotti és sértetti előadások).

IV.

Az elsőfokú ítélet 2. oldalán írtakat kiegészíti azzal is, hogy a dulakodás során a vádlott és sértett is a földre kerültek, ahol tovább folytatódott a közöttük kialakult tettelegesség (vádlotti és sértetti nyilatkozatok).

V.

Kiegészítendő a tényállás azzal, hogy az események alatt hosszabb gépjárműsor torlódott össze.

VI.

A várakozó járművek közül egy, az eljárás során ismeretlenül maradt személy kiszállt a saját gépkocsijából és miközben a vádlott és a sértett a földön dulakodtak, ezalatt beült a sértett gépkocsijába és azzal a parkoló járművek között fellelhető üres helyre félreállt, hogy biztosítsa a feltorlódott járműsor továbbhaladását.

VII.

A harmadfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú ítélet 4. oldal 1. bekezdésében írtak iratellenesek, hiszen az eljárás során a sértett részletesen nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy miként került az események során a saját gépkocsijának hátsó részéhez, illetve a mögé (a sértett nyomozati vallomás 17., 23. oldal).

A fenti kiegészítésekkel megállapított tényállás már megalapozott, következésképpen a Be.388.§.(1) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban is irányadó volt.

Mind az első-, mind pedig a másodfokú bíróság eleget tett az indokolási kötelezettségének is. Kellő részletességgel mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és számot adott arról is, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el, illetve melyeket és miért nem tartott valónak.

E tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a vádlott terhére a könnyű testi sértés vétségének elkövetését, ugyanakkor a harmadfokú bíróság maradéktalanul egyetértett a garázdaság és a rongálás vétségével kapcsolatosan a másodfokú határozat 2. és 3. oldalán kifejtettekkel.

Megállapítható, hogy a vádlott és sértett között közlekedési konfliktus keletkezett, amely tettelegességgig fajult, és amelyet a nyílt utcán a vádlott és a sértett magatartása által okozott közlekedési akadály következtében több gépjárművezető és a gyalogosok is végignézték.

Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság tehát, hogy ez a magatartás kihívóan közösségellenesnek tekinthető, annál is inkább mert az iratokból megállapíthatóan mind a vádlottnak, mind pedig a sértettnek módja lett volna a közúti közlekedésben elvárható előzékenység, udvariasság, valamint a KRESZ elsőbbségi szabályai alapján arra, hogy a konfliktus kialakulását majd pedig annak elfajulását megelőzzék. Azonban azt nem tették meg.

Az a körülmény, hogy az eseménysorozatban a sértett terhére a közrehatása is megállapítható, nem befolyásolja a kihívó közösségellenesség megállapítását.

Megalapozottan döntött a Fővárosi Bíróság a rongálás szabálysértésével kapcsolatosan is azzal a helyesbítéssel, hogy az elsőfokú bíróság a rongálás szabálysértése miatt indult eljárást nem elévülés, hanem a Be. 337. § (3) bekezdése alapján szüntette meg, arra hivatkozással, hogy a vád tárgyává tett cselekmény mellett a cselekménynek a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége.

Miként arra több eseti döntésben, így a BH. 1989/52. számú határozatban is rámutatott a Legfelsőbb Bíróság, a rongálás szabálysértése a garázdaság vétségébe beleolvad akkor, ha a rongálás cselekménye az erőszakos magatartás részét képezi, és így a garázdaság vétsége megállapítást nyer.

Ha ugyanis a garázdaságot dolog elleni erőszakban megnyilvánuló magatartással hajtják végre és ez utóbbi magatartás csupán szabálysértés, akkor a garázdaság mellett a rongálás szabálysértése külön nem bírálható el. A dolog elleni erőszakos magatartás fogalmába a csak szabálysértést megvalósító csekélyebb károkozás, illetve jelentéktelen állagsérelem beletartozik.

Megállapította a harmadfokú bíróság, hogy a büntetés kiszabása során irányadó körülmény felsorolása hiánytalan és azokat a másodfokú bíróság súlyuknak megfelelően értékelte.

A vádlottal szemben kiszabott büntetés arányban áll a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és társadalomra veszélyességével, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, a bűnössége fokával. Jelen ügyben ez a büntetés szükséges ahhoz, hogy a vádlottal szemben a büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét elérje, és érvényre juttassa.

Tekintettel a fentiekre a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be.379.§. alapján helybenhagyta.

**Budapest**, a 2008. év június hó 20. napján

**Dr. Lassó Gábor** sk.  
a tanács elnöke

**Dr. Halász Irén** sk.  
előadó bíró

**. Magócsi István** sk.  
bíró

A Fővárosi Bíróság 20.Bf.XII.7057/2007/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bhar.59/2008/6. számú végzésével 2008. év június hó 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

**Budapest**, 2008. év június hó 20. napján

**Dr. Lassó Gábor** s.k.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:  
Pécsi Orsolya  
tisztviselő